

Esperant la nova estació

José Luis Osorio

Mentre no arriba la nova estació d'autobusos, no ens sembla pertinent deixar la terminal actual en aquest estat d'abandonament

d'un calendari d'execució i per la manca de finançament de la Generalitat, com també del que prové del retorn de les inversions fetes per l'EMU al Pla de l'Estació.

A més cal afegir que el nou projecte només preveu vint-i-set andanes, les quals poden ser insuficients en comparació amb les vint-i-quatre de l'estació actual.

Una assignatura pendent que s'arrossega des de mandats anteriors: es va aprovar en ple l'any 2008 i el 2012 va ajornar-se per manca de pressupost, coincidint amb els anys més difícils de la crisi econòmica.

La posada en marxa de la nova estació d'autobusos de Lleida ha tornat a ser notícia després de l'anunci de la Generalitat de la licitació del nou projecte, supeditat a la cessió dels terrenys d'ADIF annexos a RENFE, cessió que encara no podrà materialitzar-se amb un govern central en funcions.

Novament, aquest anunci genera molts dubtes per l'absència d'una data,

I mentre no arriba la nova estació no ens sembla pertinent deixar la terminal actual en aquest estat d'abandonament i insalubritat sense cap actuació mínima de manteniment. Les mancances en il·luminació, seguretat, visibilitat, accessibilitat, ventilació i punts d'informació no són admissibles.

No hauria de ser una excusa que la concessió sigui de l'any 67 o que falta poc per a l'arribada de la nova estació. Són molts els viatgers de Lleida i d'arreu que la fan servir diàriament i la pateixen en aquestes condicions lamentables, amb els riscos i els perjudicis que comporta això per a la ciutat i per a la imatge que projectem cap a l'exterior.

En matèria de mobilitat i transport de viatgers, el nostre grup municipal, mentrestant, ha proposat a la comissió d'Urbanisme facilitar l'estacionament d'autocars a la ciutat amb la creació d'un mapa d'aparcaments autoritzats, per tal que els conductors que no poden aparcar a l'estació puguin fer els descansos reglamentaris en espais reglats sense ser sancionats.

Falten més polítiques socials per a tothom

Carles Vega

d'ocupació o més recursos per a gent gran, torronades a banda.

És així com, fruit de la improvisació, per exemple l'equip de Govern de la Paeria destinarà el nou Centre de Dia de Sta. Clara a centre d'atenció als temporers, abans d'estrenar-lo com a equipament per a la gent gran i refusant-ne la corresponent subvenció de la Generalitat. En comptes de donar una solució definitiva al recurrent problema d'atenció i allotjament als temporers.

És així com les polítiques locals de promoció de l'ocupació continuen sense un criteri clar. Cal posar-se a treballar amb

rigor i seriositat per generar ocupació i treball per als aturats de la ciutat, sobretot els joves però també els col·lectius de difícil ocupabilitat, com els aturats de llarga durada majors de 50 anys. I, en aquest sentit, des d'ERC-Avancem ens sentim especialment satisfets de la línia de microcrèdits per a aquesta franja de desocupats —inclosa en el nostre acord de pressupost—, però som conscients que no són cap panacea ni la solució definitiva.

Cal no oblidar que atendre els col·lectius més desfavorits no ha de ser a costa de desatendre la resta de la població: hi ha moltes necessitats per atendre. Com les de molts i moltes joves. Hi ha joves que tenen la cobertura de la família, per sort, però que necessiten instruments per a la seua emancipació, com ara un treball digne o un habitatge.

En moments difícils, es tendeix a focalitzar tota la preocupació en les famílies i les persones en situació més desfavorida (desnonaments, pobresa energètica, falta d'aliments, exclusió social...) i a prioritzar els esforços de les polítiques socials en aquests col·lectius, de vegades improvisadament o sense un criteri clar. Posant menys atenció en els drets socials de la població en la seua globalitat: promoció del benestar, creació

Cal posar-se a treballar per generar ocupació per als aturats, sobretot joves i aturats de llarga durada majors de 50 anys'

+ INFORMACIÓ:

<http://locals.esquerra.cat/lleida>
erc-avancem@paeria.cat
@ercpaeria

El català i la mentida

En el darrer any hem assistit a un atac sense precedents i fictici sobre l'ús del català a l'Ajuntament de Lleida. Diversos grups de l'oposició, amb CiU al capdavant, han utilitzat repetidament la mentida per fer creure, als qui ho volen creure i ser-ne altaveu, que hi algun retrocés del català l'Ajuntament de Lleida. És fals. I qualsevol ciutadà o ciutadana que s'hi adreci ho ha pogut comprovar i ho pot comprovar fefaentment. No hi ha hagut cap canvi d'un any cap aquí en els usos del català a la Paeria.

Repetirem totes les vegades que calgui que de tots els punts de l'acord de cartipàs, no de govern, amb Ciutadans, n'hi hi ha un on l'Ajuntament es compromet a adaptar el reglament tant a les resolucions jurídiques que es puguin produir com a l'ordenament vigent. A complir la llei, en definitiva. I no hi ha hagut cap variació perquè no s'ha produït cap canvi.

El nostre Reglament d'Usos Lingüístics vigent fou aprovat amb els vots favorables de CiU, recordem-ho. En ell

La veritat és que el català no està en perill ni a l'Ajuntament de Lleida ni a la ciutat, ni ho estarà

es parla de l'ús normal del català. Altres reglaments que inclouen en els seus articles l'ús preferent es van veure obligats a modificar-ho després d'una sentència del Suprem.

Per tant, l'Ajuntament té un profund respecte a la llengua catalana i també al castellà, i dona l'oportunitat d'utilitzar-lo quan el ciutadà ho demana.

L'equip de govern de l'Ajuntament de Lleida és seriós i compleix les lleis i les normatives que ens afecten, també pel que fa referència als senyals viaris. No hi ha cap més secret.

Per tant, la realitat és aquesta: el català no està en perill ni a la Paeria ni a

Montse Mínguez

la ciutat de Lleida, ni ho estarà. Aquest equip de govern estima el català, a la vegada que respecta i estima la resta de llengües oficials i no admetrà que ningú faci trontollar aquesta realitat per mitjà de calúmnies. Aquells qui tant diuen protegir el català no l'haurien de tacar amb mentides que posen en evidència una manera de fer política que no compartim en absolut. Política bruta, però en català?

Lleida, capital dels impostos

Lleida té el dubtós honor d'encapçalar el rànquing de municipis amb la pressió fiscal més alta de l'Estat. Malgrat tenir uns impostos de primera, els lleidatans no rebem, en contrapartida, uns serveis en idèntica correspondència al molt que contribuïm a les arques municipals.

Ja fa anys que patim un IBI desorbitat sense que l'equip de govern de l'Ajuntament faci res, tot i poder, davant la injustícia d'haver de pagar la contribució per sobre del valor actual dels habitatges.

La revisió cadastral del 2004 que va sol·licitar l'executiu municipal per ajustar el valor cadastral dels immobles al valor real de mercat d'aleshores, va comportar que el rebut de la contribució es dupliqués. Amb la crisi immobiliària, el valor dels pisos va caure en picat sense que s'hagi traduït en l'import de l'IBI. L'opció de fraccionar-lo tampoc no aconseguí abaratir-lo.

Per posar fi a aquest greuge, enguany tornarem a impulsar un front comú per fer

Enguany tornarem a impulsar un front comú per fer realitat la rebaixa de la contribució per a tothom

realitat la rebaixa de la contribució per a tothom. Aquesta reducció beneficiaria, de retruc, impostos indirectes vinculats com la plusvàlua, l'IRPF o l'impost de transmissions patrimonials.

També plantejarem de nou que els veïns de l'Horta puguin gaudir d'una reducció que preveu la llei en el cas d'immobles urbans situats en sòl rústic amb un nivell de serveis inferior a l'àrea urbana.

Ambdues mesures sí que aconseguirien alleugerir la butxaca dels lleidatans després de molts anys. Perquè la proposta de PSC, Ciudadanos i la CUP de bonificar els immobles de menys de 30.000 € ha tingut enguany un resultat zero. Pràcticament el mateix que la mesura de rebaixar

Toni Postius

rústic amb uns requisits inassumibles per a qui viu i treballa a l'Horta. Al final, molta postura i poc coneixement de la realitat.

En definitiva, continuarem combatius fins a assolir que Lleida tingui una fiscalitat eficient i equitativa.

Ni decrets, ni factures, «ni punyetes»

Aspirem a una administració que estigui tan orgullosa dels seus comptes que els faci públics i accessibles a la ciutadania

Si vol consultar les factures del seu ajuntament, els decrets o la comptabilitat, ho té realment magre. L'equip de govern municipal i la part de "l'oposició" que li dóna suport han rebutjat diverses peticions de transparència del Comú amb arguments tan inconsistents com que incomplirien la llei de protecció de dades.

L'equip de govern es riu de la tasca que la ciutadania ens ha encomanat per supervisar els comptes públics, per

conèixer i compartir el coneixement de com funciona el nostre ajuntament. Davant aquest bloqueig, vam reclamar a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública la comptabilitat de l'ajuntament i de les tres fundacions municipals.

La Comissió de Garantia va mitjançar en el tema i va aconseguir el compromís de l'alcalde de lliurar-nos la informació.

Per a l'alcalde tot això són cabòries, i l'únic que interessa als ciutadans i ciutadanes és el patrimoni dels regidors "per l'estricta morbositat de veure quin cotxe o pis tenim".

No consulten "ni factures, ni punyetes", ni decrets d'alcaldia... Potser perquè l'Ajuntament de Lleida mai no els ha posat a l'abast de la ciutadania? Heus ací l'excusa per no dotar del personal necessari una parcel·la tan fonamental com aquesta: a la gent no li interessa la transparència.

Mentre acabem de veure com es vol dotar de 2 caps de servei el regidor d'Urbanisme, es manté ofegat el servei de secretaria general.

Hem apostat per un procés de mediació i recerca del consens amb l'ajuntament. I sabem que queda molt treball per fer per evitar que el legítim dret a la protecció de les dades de caràcter personal no es converteixi en un argument per perpetuar l'opacitat.

Aspirem a assolir una administració que estigui tan orgullosa dels seus comptes que els faci públics i totalment accessibles a la ciutadania i que confiï en el coneixement col·lectiu com a font de millora de les formes de govern i d'administració.

Festa Major, sinònim de convivència, cohesió social i solidaritat

Francesc Caballero

Al maig, per sant Anastasi, celebrem la Festa Major de Lleida. Per sant Miquel, la de Tardor. Són festes culturals i d'esbarjo per al gaudi i la participació. Enguany l'acte central, amb el magnífic pregó de la professora Àngels Santa, obrirà el programa d'activitats que ofereix la Comissió de Festes de la Paeria, i era seguit per la imposició de bandes a les pubilles, representants dels nostres barris i partides, com

també dels reconeixements individuals i col·lectius a la ciutadania, amb nombroses personalitats del món cultural, educatiu, esportiu, solidari i associatiu els quals des d'aquí felicitem novament pels guardons merescudament atorgats.

Però no s'acaba aquí. Sense aquesta participació a la festa no es podria concebre ni l'ofrena floral al Patró, ni la Batalla de Flors, ni les revetlles dels Camps Elisis, ni res. Un llarg etcètera amb la plena participació i gaudi en tots els actes programats.

Però on es visualitza molt més encara pot ser aquest gaudi i participació dels actes festius i cívics pels veïns i veïnes és en les festes majors que al llarg de l'any, però especialment durant l'estiu, se cele-

Solidaritat, col·laboració, cohesió social, gaudi, convivència i participació identifiquen les festes majors de barris i partides

bren en tots i cadascun dels nostres barris i partides. Sense aquesta implicació plena de la ciutadania seria impossible la seva realització. És amb aquesta participació en tot el desenvolupament de les festes el que permet afirmar sense embuts que gràcies a això la convivència i la cohesió social estan garantides. Participació, gaudi, col·laboració, cohesió social, convivència, són les eines indestruïbles del bon veïnatge de barris i partides que ens permetrà fer front solidàriament a l'atzucac en què ens ha posat aquesta maleïda crisi econòmica que ens han encomanat.

Gràcies també des d'aquí un cop més a les nostres dones i als nostres homes per ser com són, solidaris, col·laboradors, participatius però també sabedors de gaudir-ne plenament i en convivència de totes i cadascuna de les activitats que es programen per les diferents juntes o comissions de festes. Sabem repartir la feina i els costos, però també sabem compartir la celebració i el gaudi de les nostres festes majors que són obertes a tothom: hi sou invitats. Bona Festa Major!

El que no se soluciona sobre les persones temporeres a Lleida

Totes les lleidatanes i lleidatans ens sentim sempre molt orgullosos de la qualitat de la nostra fruita dolça. Totes les persones residents habituals o esporàdiques de la comarca del Segrià hem estat sempre conscients del fet que la nostra és una de les comarques més riques agrícolament. En qualsevol racó del Segrià és fàcil trobar parcel·les de tota mena de fruiters, sobretot pereres, pomeres i presseguers. I és que tres quartes parts del nostre territori és conreat.

Sabem que la collita porta molta feina, sobretot durant la campanya estival que és quan es cull la fruita, i que els pagesos lloguen gent perquè duguin a terme aquesta tasca. L'any passat ja vam viure una situació dantesca amb totes les perso-

nes que venien a treballar a la campanya, amb campaments als carrers i les places de la ciutat (sobretot a la Plaça del Seminari). Vam aconseguir el compromís per la Paeria que se solucionaria el conflicte per garantir un sostre en condicions per a aquestes persones treballadores. Més enllà de les condicions laborals que pateixen, algunes de les quals tendeixen al semiesclavatge tal com han denunciat aquest estiu molts d'aquests treballadors, i que des de la Paeria i altres institucions haurien de posar fil a l'agulla per eradicar aquestes pràctiques, creiem que és de vital importància garantir l'accés a un habitatge en condicions durant la temporada de fruita. I això passa per la creació d'un alberg municipal.

Malgrat la bona feina dels tècnics municipals del pla d'inclusió per vetllar per aquesta opció, veiem que hi ha una manca de voluntat política per l'ajuntament, ja que continua havent-hi treballadors que es troben en situació de sense llar i els serveis socials i les entitats del tercer sector continuen acollint les persones que treballen i no disposen de sostre i recursos, o també es donen casos de sobreocupació

[Espai cedit per la Crida per Lleida-CUP a l'Associació Papers i Drets per a Tothom]

en pisos del centre històric.

Creiem urgent que la Paeria trobi una solució urgent a la situació de les persones temporeres a la ciutat i això passa per la creació d'un alberg municipal i la implementació del pla integral d'acolliment al qual es va comprometre l'estiu passat, durant les trobades dels col·lectius que ens vam implicar, i que encara no s'ha fet efectiu.

La solució a la situació de les persones temporeres és la creació d'un alberg municipal i la implementació del pla integral d'acollida

Un millor servei de neteja a la ciutat de Lleida

El servei de recollida d'escombraries i neteja viària constitueix, juntament amb el servei de transport públic urbà, l'enllumenat i el subministrament d'aigua, els serveis bàsics de la ciutat que actualment es troben externalitzats. Per aquest motiu i per valorar la eficàcia i l'eficiència dels serveis s'han encarregat unes auditories.

Al Ple de juny, la Paeria va aprovar una millora en el servei de neteja a la ciutat i que hauria de servir per acabar les queixes que hi ha actualment.

Però aquesta millora no serà gratuïta. Malgrat l'aprovació d'una pròrroga de dos anys, després de 10 anys de concessió, els nous serveis i inversions proposats suposaran un increment econòmic del contracte de 1.502.525 euros anuals. D'aquest increment, 823.912 euros corresponen a modificació de contracte i 678.613 euros, a la seva actualització. Total increment període de pròrroga 2,5 milions d'euros.

S'aprofita la reducció del cànon, fruit de l'estalvi en les amortitzacions, i en lloc de

pagar menys se'ns ofereixen serveis nous per continuar pagant el mateix, és a dir, 12,3 milions d'euros l'any. Així doncs, del cànon previst a l'inici del contracte fa deu anys acabarem pagant més de 16 milions d'euros més en modificacions respecte al contracte inicial. S'opta en definitiva per mantenir un cànon a canvi d'introduir millores en la contenentització, l'increment de la ràtio de contenidors per habitant en les fraccions de selectiva, la implantació d'un nou sistema de recollida comercial porta a porta per a grans productors i l'increment de la neteja viària en dies festius.

De moment, es reorganitza la neteja i la recollida de la ciutat amb un seguit de mesures que, atenent els anys de conces-

És necessari millorar el sistema de recollida i la neteja viària a la ciutat però sense que aquesta representi un increment en el cost del contracte

Dolores López

sió i la posterior pròrroga del contracte, haurien d'haver estat ja introduïdes sense un increment dels costos que inevitablement acabaran repercutint en el ciutadà per mitjà dels seus impostos.

El Grup Municipal del Partit Popular creu que totes les millores són positives, però el que cal és un debat serè i profund sobre el model de servei de neteja i recollida que volem en el futur per a Lleida.